

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 231/07
01.03.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Надежде Радевић, Јованке Кажих и Љубице Милутиновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Јавног предузећа за газдовање шума "Србијашуме" из Београда, кога заступа пуномоћник БА, адвокат, ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Округног суда у Београду Гж.5359/06 од 28.06.2006. године, у седници већа одржаној дана 1.03.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Округног суда у Београду Гж.5359/06 од 28.06.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Округног суда у Београду Гж.5359/06 од 28.06.2006. године, одбијена је као неоснована жалба туженог па је потврђена пресуда Четвртог општинског суда у Београду П.бр.5611/03 од 27.12.2005. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу са најближег камионског-тракторског пута са лагера испоручи чамову грађу ближе описану у изреци, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.608,00 динара.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужени у својој ревизији није навео битне повреде због којих је изјавио ревизију, тако да ови наводи нису могли бити предмет оцене ревизијског суда.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и тужени су закључили уговор о делу којим се обавезао тужилац да код туженог коси сено. За извршене услуге кошења сена тужени тужиоцу није платио накнаду у новцу. Стога је издата диспозиција број 9 која представља компензацију за овај уговор. Тужени је био у обавези да тужиоцу испоручи дрвну грађу наведену у диспозицији број 9. Тужени је од тужиоца преузео сено. Дана 12.08.1996. године издата је диспозиција број 134 која представља компензацију за преузето сено од стране туженог, а у виду чамове грађе. Тужилац је купио грађу од туженог и исплатио цену по приложеним предрачунима. Међутим, тужени ову грађу није предао тужиоцу а за исту су издате диспозиције број 16, 62 и 63. Све наведене обавезе туженог су настале у периоду од 1996. до 1998. године. Предметна тужба за испуњење обавезе туженог поднета је суду 2001. године.

Тужени своју обавезу по издатим диспозицијама није извршио и поред обраћања и захтева тужиоца да се испоручи одређена дрвна грађа. Обзиром да рок за испуњење обавезе није био одређен, тужени је сагласно одредби члана 324. став 2. ЗОО, дошао у доцњу започињањем овог поступка чија је сврха да се постигне испуњење обавезе. Спорно потраживање по диспозицији број 9 нема карактер повремених давања. Ово потраживање се не заснива ни на уговору у привреди. Захтев тужиоца за испуњење уговора о продаји, односно исплати цене за испоручено сено, застарела у општем застараном року по члану 371.ЗОО.

Из изложеног произлази да није наступила застарелост, јер није протекло законом одређено време у коме је тужилац могао захтевати испуњење обавезе, обзиром да је обавеза туженог настала у периоду од 1996-1998. године, а тужба је поднета 2001. године.

На основу наведеног, на темељу одредбе члана 405.ЗПП, ревизија туженог је одбијена као неоснована.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС